

Людьна, А. Фотаэдымкі апавядаюць, або падарожжа па нязведаных старонках гісторыі / А. Людьна // Зара (Бешанковічы). – 2018. – 13 лют. – С. 3.

Фотаэдымкі апавядаюць, Падарожжа па нязведаных старонках гісторыі

29 год мінула з дня вываду савецкіх войск з Афганістана, але з цягам часу афганскі боль не сціхае. Сярод тых, хто прайшоў праз афганскі горан – шмат знаёмых, пра каго газета не раз пісала, людзей шанюўных і паважаных. Вось і вырашылі мы наведання ў гісторыка-краязнаўчы музей, каб зрабіць падарожжа па яшчэ нязведаных старонках гісторыі «вайны за ракой».

У фондах музея сярод іншых рэчаў захоўваецца спіс нашых землякоў, якім давялося выконваць свой інтэрнацыянальны абавязак у Рэспубліцы Афганістан. Іх 55 – мужных, верных прысязе, Радзіме і воінскаму абавязку сыноў бешанковіцкай зямлі. Напрыклад, маёр Валерый Віктаравіч Сафонаў і прапаршчык Канстанцін Мікалаевіч Звездзянкоў узнагароджаны ордэнамі Чырвонай Зоркі і «За службу Радзіме ва Узброеных Сілах СССР» трэцяй ступені, маёр Фёдар Іпалітавіч Яжэнькін – ордэнам «За службу Радзіме ва Узброеных Сілах СССР» трэцяй ступені і медалём «За адвагу», радавы Ігар Мікалаевіч Скурацін адзначаны медалём «За адвагу» і «Воіну-інтэрнацыяналісту ад узячнага афганскага народа», капітан Аляксандр Іванавіч Каралёў – ордэнам Чырвонай Зоркі. Спіс гэты можна працягваць.

ТЫХ ДЗЁН СВІНЦОВАЯ МЯЦЕЛІЦА

Як жыць на афганскай зямлі, ім ніхто не даваў указанняў. Вядома ж, вайна каштуе чалавечых жыццяў. Штогод мы ўзгадваем малодшага сяржанта Аляксандра Міхайлавіча Сухвала з в. Луг, які вярнуўся дадому «грузам 200». Такім жа жорсткім лёс быў і для яшчэ аднаго нашага земляка – камандзіра зьяна маёра Дзмітрыя Дзмітрыевіча Гайдукова, ураджэнца в. Дубкі. Ён з дзяцінства марыў аб небе, таму, скончыўшы Віцебскі вучэбны авіяцэнтр, быў прызваны Бешанковіцкім райваенкаматам у рады Узброеных Сіл і накіраваны ў Аткарскае ваеннае вучылішча. Пасля яго заканчэння службы ў Далёкаўсходняй ваеннай акрузе, Групе савецкіх войск у Германіі, Беларускай ваеннай акрузе.

У Рэспубліку Афганістан Дзмітрый Гайдукоў трапіў у кастрычніку 1987 года, на той час за плячыма ён меў 14 гадоў стажу лётнай работы у Ваеннапа-ветраных Сілах СССР. У Афганістане прымаў удзел у выкананні баявых задач па суправаджэнні калон, эвакуацыі хворых і параненых, перавозцы асабовага складу і грузаў. Здзейсніў 270 баявых вылетаў. 4 верасня 1988 года ў раёне населенага пункта Джаркудук пры ўзлёце з пляцоўкі яго верталёт быў абстраляны, атрымаў пашкоджанне і стаў падаць. Праяўляючы вытрымку і высокае лётнае майстэрства, Д. Д. Гайдукоў пасадзіў амаль некіруемы верталёт. Аднак пры пасадцы машына перакулілася. Нягледзячы на цяжкія траўмы, ён кіраваў дзеяннямі экіпажа па эвакуацыі пасажыраў, калі апошні пасажыр быў эвакуіраваны, верталёт узарваўся. Дзмітрый Дзмітрыевіч загінуў у росквіце сіл, яму было ўсяго 37 гадоў.

За мужнасць і адвагу ён узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі (пасмяротна). Пахаваны на могілках у пасёлку Тамань Цямрукскага раёна Краснадарскага краю.

Анжэла ЛЮДЬНА, фота з фондаў музея